

ושםת בטנו - זו הגבירה, שבאה אוור מנג, ושם בה אוור עליון שבאו לו מהראשית. ואז, והלכט אל המקום. וממי הוא פרי האדם שלמעלה? זה יוסף, שנקרו צדיק, פרי מאותו עז החמים. ואותו פרי תחבר בטנו. ואם לא תלך עם פרי תזה, השמר מלככת לאוthon המקום, שלא

תשוף אותו בשלהבתה. בך אמר יעקב לבניו, השמר מලורת למצוירים אם לא תודיעו לאיש את המנחה החיה. וכשתרדע, תתפiso פאחד, וכל העולים בשמהמה.

ובא ראה מה פטوب, (בראשית טט) ויכינו את המנחה עד בא יוסף. שהמנחה זו התקונה בשנים עשר העמודים שלה, עד שבא בעלה להתחרט עמה באחרים. ובאותו הזמן הם יאכלו שם ללחם, ושם חמימים יתעורר עליהם.

פתח ואמר, (מלכים יט) קומה כי אל נשא ידר. להגביר את הימין על הכל, כמו שנאמר (שמות) נשאתי את ידי. וזה הימין העליונה, שנקרה אל, שהרימה בגללה למעלה. ועל זה דברים בו יקצת אל הפהן, וזהו צד הימין שהתעורר בעולם, והוא יקבל מפרק אותה המנחה, ויקבל אותה בימין.

ועל זה כתוב (דה"א טט) לך כי הגדלה והגבורה. מה הטעם? משום שכותוב כי כל בשמיים. והתחבר הארץ ראשית פרי בזיה, וכל הכתירים.

ועל זה כתוב (מלכים קל) שאו ידיכם קדש. קיבלו אותה מנחה שנקרה ידיכם של הימין ותshawו אותה למקום שנקרו קדש, שהינו שבת, תשאו אותה לה. ואז וברכו את ה', ויהי אתברכת מפלא, על ידי דכהנא דאלבש בבד, דאייה ענפה דאלנא עילאה, מן הפל על ירי הפהן שהתלבש בבד, שהוא ענף האילן

ישמה בטנא, דא מטרוניתא, דאתה לה נהירו מגניה, ושוי בה נהירו עילאה דאתה דאתה ליה מראית. וכדין, והלכט אל המקום. ומאן הוא פרי דאדם דעתיא, דא יוסף, דאקריך, פרי מההוא עין חיים. ויהוא פרי תחבר בטנא. ואילא תיזל עם האי פרי, אסתמרא מלמייזל לההוא אתרא, דלא תוקיד לך בשלהובה. בך אמר יעקב לבני, אסתמרא מלמיית למכרים, אי לא מחתון לאיש ההוא מנחה. וכך תחתון, תפיחסון בחדא, וכל עולם בחרוה.

וთא חזין, מה כתיב, ויכינו את המנחה עד בא יוסף. דהאי מנחה אתתקנת בתריסר סמכין דיליה, עד דאתה בעלה לאתחברה בה באחרים. וביהוא זמנה איןון ייכלון לחמא תפין, וסמא דתמי אתער עלייהו.

פתח ואמר, (מלכים יט) קומה כי אל נשא ידר. לאגbara ימינה על פלא. במא דאת אמר, (שמות ו ח) נשאתי את ידי. ודא ימינה עילאה, דאקריך אל, דארימת דגלא לעילאה. רעל דא, (דברים כו) ובאת אל הפהן, ודא סטרא דימינה, דאתער בעולם, והוא יקבל מינך ההוא מנחה. ויקבל לך בימינה.

יעל דא כתיב, (דה"א כתט) לך כי הגדלה והגבורה. מהطعم, משום דכתיב פי כל בשמיים. ואותחבר הארץ האראשית פרי, וכל בתرين. יען דא כתיב, (מלחים קלו ס) שאו ידיכם קדש, קבilio לההוא מנחה דאקריך ידיכם דימינה, ותשאו יתה לאתרא דאקריך קדש, דהינו שבת,תשאו יתה ליה. וכדין וברכו את ה', ויהי אתברכת מפלא, על ידי דכהנא דאלבש בבד, דאייה ענפה דאלנא עילאה, מן הפל על ירי הפהן שהתלבש בבד, שהוא ענף האילן